

Sygn. akt I C 785/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	Sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej (...)z siedzibą w W.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej(...)z siedzibą w W. kwotę 1 853,31 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt trzy złote 31/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych 0/100) od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej (...)z siedzibą w W. kwotę 167,00 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 785/16 upr

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna (...)w W. wniósł do tutejszego Sądu pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym przeciwko T. Ł., o wydanie nakazu zapłaty i orzeczenie nim, by pozwany miał zapłacić na rzecz powoda kwotę 150 zł wraz z odsetkami: ustawowymi co do kwoty 4 820,00 zł liczonymi od dnia 03.09.2010r. do dnia 20.10.2011r., ustawowymi co do kwoty 4 470,00 zł liczonymi od dnia 21.10.2011r. do dnia 16.04.2012r., ustawowymi co do kwoty 4 150,00 zł liczonymi od dnia 17.04.2012r. do dnia 16.05.2012r., ustawowymi co do kwoty 3 800,00 zł liczonymi od dnia 17.05.2012r. do dnia 22.06.2012r., ustawowymi co do kwoty 3 450,00 zł liczonymi od dnia 23.06.2012r. do dnia 16.07.2012r., ustawowymi co do kwoty 3 100,00 zł liczonymi od dnia 14.07.2012r. do dnia 18.09.2012r., ustawowymi co do kwoty 2 950,00 zł liczonymi od dnia 19.09.2012r. do dnia 13.12.2012r., ustawowymi co do kwoty 2 650,00 zł liczonymi od dnia 13.12.2012r. do dnia 15.01.2013r., ustawowymi co do kwoty 2 500,00 zł liczonymi od dnia 16.01.2013r. do dnia 21.03.2013r., ustawowymi co do kwoty 2 350,00 zł liczonymi od dnia 22.03.2013r. do dnia 03.06.2013r., ustawowymi co do kwoty 2 200,00 zł liczonymi od dnia 04.06.2013r. do dnia 16.07.2013r., ustawowymi co do kwoty 2 050,00 zł liczonymi od dnia 17.07.2013r. do dnia 23.10.2013r., ustawowymi co do kwoty 1 900,00 zł liczonymi od dnia 22.10.2013r. do dnia 18.11.2013r., ustawowymi co do kwoty 1 750,00 zł liczonymi od dnia 19.11.2013r. do dnia 20.12.2013r., ustawowymi co do kwoty 1 600,00 zł liczonymi od dnia 21.12.2013r. do dnia 14.01.2014r., ustawowymi co do kwoty 1 350,00 zł liczonymi od dnia 15.01.2014r. do dnia 18.02.2014r., ustawowymi co do kwoty 1 200,00 zł liczonymi od dnia 19.02.2014r. do dnia 20.03.2014r., ustawowymi co do kwoty 1 050,00

zł liczonymi od dnia 21.03.2014r. do dnia 14.05.2014r., ustawowymi co do kwoty 900,00 zł liczonymi od dnia 15.05.2014r. do dnia 20.06.2014r., ustawowymi co do kwoty 750,00 zł liczonymi od dnia 21.06.2014r. do dnia 25.08.2014r., ustawowymi co do kwoty 600,00 zł liczonymi od dnia 26.08.2014r. do dnia 16.10.2014r., ustawowymi co do kwoty 450,00 zł liczonymi od dnia 17.10.2014r. do dnia 16.12.2014r., ustawowymi co do kwoty 300,00 zł liczonymi od dnia 17.12.2014r. do dnia 25.09.2015r., ustawowymi co do kwoty 150,00 zł liczonymi od dnia 26.09.2015r. do dnia 31.12.2015r., ustawowymi za opóźnienie co do kwoty 150,00 zł liczonymi od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego, opłaty sądowej i dalszymi kosztami, które mogą być poniesione przez powoda w toku postępowania.

W uzasadnieniu powodowe towarzystwo ubezpieczeniowe podniosło, iż w dniu 21 sierpnia 2010 roku doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był pozwany. W chwili kolizji pozwany był w stanie nietrzeźwości. Samochód, którym kierował sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u powoda. W związku ze zgłoszeniem szkody w ramach umowy OC powód wypłacił poszkodowanemu tym zdarzeniem odszkodowanie w wysokości 4 820,00 zł.

Powołując się na treść art. 43 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, nr 124, poz. 1152 ze zm.) powódka wskazała, iż zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę min. w stanie po użyciu alkoholu. Z uwagi na okoliczność, iż w przedmiotowej sprawie pozwany w chwili kolizji był w stanie po użyciu alkoholu, powodowi przysługuje roszczenie o zwrot wypłaconego odszkodowania. Powód wskazał, iż kierował do pozwanego wezwanie do zapłaty i zaproponował rozłożenie na raty dochodzonej należności. Dochodzone odsetki zostały naliczone od dnia następnego po dacie wypłaty odszkodowania.

Pismem procesowym z dnia 21 listopada 2016r. powód sprecyzował żądanie wnosząc o wydanie nakazu zapłaty i orzeczenie nim, że pozwany T. Ł. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 150 zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 1 703,31 zł oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 150 zł od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania (k. 58-59).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 listopada 2016 roku wydanym w sprawie sygn. akt I Nc 1060/16 Sąd Rejonowy w Pieszku I Wydział Cywilny orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty wniósł T. Ł., zaskarżając go w części dotyczącej zasądzenia od niego na rzecz powoda odsetek w kwocie 1 703,31 zł oraz podnosząc nieprawidłowe naliczenie odsetek od kwoty 150 zł od dnia 26 września 2015 roku.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż zgadza się z roszczeniową kwotą w wysokości 150 zł dochodzoną pozwem stanowiącą ostatnią ratę wynikającą z treści zawartej pomiędzy stronami ugody wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia sprzeciwu. Jednakże pozwany nie wyraził zgody na zasądzenie od niego na rzecz powoda kwoty odsetek w wysokości 1 703,31 zł, albowiem z treści ugody z dnia 20.12.2010r. zawartej między stronami sporu wynika, że uchybienie terminowe jakichkolwiek płatności spowoduje naliczenie odsetek ustawowych od pozostałej należności głównej oraz będzie skutkowało obowiązkiem natychmiastowej spłaty części zadłużenia, pomniejszonej o sumę dotychczasowych zapłaconych rat.

W odpowiedzi na wniesiony sprzeciw powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od T. Ł. należności zgodnie z roszczeniem wskazanym w pozwie. Podniosła, iż pozwany jako sprawca kolizji, którą spowodował w stanie nietrzeźwości, jest zobowiązany do zwrotu świadczenia wypłaconego przez powoda poszkodowanemu. Przedmiotowe roszczenie stało się wymagalne 2 września 2010 roku. Z uwagi na trudną sytuację pozwanego powód w piśmie z dnia 20.12.2010r. wyraził zgodę na rozłożenie zadłużenia na raty począwszy od dnia 25-go stycznia 2011r. w kwocie 170 zł, kolejne raty zostały ustalone na kwotę 150 zł, płatne do 25-go dnia każdego miesiąca. Uchybienie tych terminów wiązało się z natychmiastową wymagalnością całości zadłużenia oraz kontynuacją naliczania odsetek. Powód już pierwszej raty nie zapłacił w terminie, a kolejne wpłacał w różnych kwotach i w różnych odstępach czasu. Skoro pozwany nie wywiązał się z postanowień ugody to tym samym nie mógł korzystać z uprawnienia polegającego na

spłacie zadłużenia tylko co do kwoty głównej. Z tego względu powód naliczając odsetki pozwanemu nie uchybił ani przepisom prawa, ani zasadom współżycia społecznego (k. 72-73).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 sierpnia 2010r. w miejscowości W. gmina C. T. Ł. kierując samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) i będąc w stanie nietrzeźwości, nie zachował niezbędnego odstępów od poprzedzającego go pojazdu, w wyniku czego uderzył w tył stojącego przed nim pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność B. B., który z kolei uderzył w tył stojącego przed nim samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), oczekującego na możliwość manewru skrętu w lewo, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W wyniku owego zdarzenia w samochodzie marki V. zerwany został z zaczepu tylni zderzak, zdeformowany lewy tylni błotnik, zbita lampa zespolona.

(dowód: informacja z KP w C. k. 6, zgłoszenie szkody w pojeździe k. 7-10).

W dniu zdarzenia samochód T. Ł. objęty był umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w powodowej spółce (...) w W..

(bezsporne).

W dniu 02 września 2010 roku (...) Spółka Akcyjna (...)w W. wypłaciło właścicielowi samochodu uszkodzonego zdarzeniem drogowym z dnia 21 sierpnia 2010 roku F. (...) o nr rej. (...) kwotę 4 820,00 zł z tytułu odszkodowania w ramach umowy ubezpieczenia OC.

(decyzja z dnia 20.09.2010r. wraz z wydrukiem przelewu k. 33-34).

Pismem z dnia 13.12.2010r. T. Ł. został wezwany przez (...) S.A. (...) (poprzednika prawnego powoda) do zapłaty należności regresowej w wysokości 4 820,00 zł w związku z kolizją drogową spowodowaną przez w/w w dniu 21.08.2010r., w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego pisma. T. Ł. został również pouczone, iż w szczególnych przypadkach, uzasadnionych trudną sytuacją życiową lub majątkową dłużnika, na jego prośbę należność może zostać rozłożona na nieoprocentowane raty.

(...) S.A. (...)w W. na prośbę T. Ł. pismem z dnia 20.12.2010r. wyraził zgodę na spłatę dochodzonej kwoty 4 820,00 zł wynikającej z roszczenia regresowego w związku ze szkodą zaistniałą w dniu 21.08.2010r. w 32 miesięcznych ratach – pierwsza w kwocie 170,00 zł płatna do 25-go stycznia 2011 roku oraz 31 rat w kwocie po 150,00 zł płatnych do 25-go dnia każdego miesiąca poczynając od 20.02.2011r. Przy czym, uchybienie terminowemu wykonaniu jakichkolwiek warunków płatności przewidzianych w w/w piśmie spowoduje naliczenie odsetek ustawowych od pozostałej do zapłaty należności głównej oraz będzie skutkowało obowiązkiem natychmiastowej spłaty całości zadłużenia, pomniejszonej o sumę dotychczas zapłaconych rat.

Już pierwsza rata nie została zapłacona przez T. Ł. w umówionym terminie, również kolejne wpłaty były dokonywane w różnej wysokości i w różnych odstępach czasu.

Pismem z dnia 28 października 2013 roku T. Ł. zwrócił się do towarzystwa ubezpieczeniowego z prośbą o dalsze kontynuowanie spłaty rat regresowych w kwocie po 150 zł podnosząc, iż zaległości i nieregularność w spłacie rat powstały z uwagi na to, że T. Ł. jest osobą bezrobotną, a jedynym żywicielem rodziny pozostaje jego żona, która osiąga dochód w wysokości 1300 zł. W odpowiedzi na powyższe towarzystwo ubezpieczeniowe zaproponowało najpierw spłatę pozostałego zadłużenia w kwocie 1900 zł przez zapłatę czterech rat w wysokości 475,00 zł płatnych do 15-go każdego miesiąca poczynając od grudnia 2013r., a następnie spłatę pozostałego zadłużenia w kwocie 1750,00 zł w czterech ratach po 437,50 zł płatnych do dnia 28-go każdego miesiąca poczynając od grudnia 2013r. W dniu 18.12.2013r. do (...) Spółka Akcyjna (...)w W. wpłynęła prośba T. Ł. o kontynuowanie spłaty zadłużenia w ratach pierwotnie ustalonych po 150 zł miesięcznie.

(wezwanie do zapłaty k. 35, pismo z dnia 20.12.2010r. k. 36, tabela spłat k. 37, pisma pozwanego k. 38, 41-42, pisma powoda w sprawie rozłożenia na raty k. 39 i 40).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. jest zasadne.

Poza sporem pozostawało w ramach niniejszego postępowania to, iż pozwany T. Ł. był sprawcą kolizji drogowej z dnia 21 sierpnia 2010 roku, kiedy to kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem marki O. nr rej. (...) doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). W czasie gdy doszło do owego zdarzenia drogowego pozwany posiadał umowę ubezpieczenia OC zawartą z powódką.

Zgodnie z treścią art. 43 pkt. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r., nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1 przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.

Bezspornie, strony niniejszego postępowania porozumiały się co do sposobu i terminu spłaty żądanej kwoty w wysokości 4 820,00 zł, gdyż z uwagi na prośbę pozwanego na rozłożenie na raty w/w kwoty, powódka w piśmie z dnia 20.12.2010r. ustaliła zasady spłaty kwoty wypłaconego odszkodowania w ten sposób, iż T. Ł. miał spłacić kwotę 4 820,00 zł w 32 ratach, przy czym pierwsza rata w wysokości 170,00 zł miała być przez niego zapłacona do dnia 25-go stycznia 2011 roku, zaś kolejne 31 rat – w kwotach po 150,00 zł miało być płaconych do dnia 25-go każdego miesiąca poczynając od dnia 20 lutego 2011 roku. Jednocześnie towarzystwo ubezpieczeniowe zastrzegło, iż uchybienie terminowemu wykonaniu jakichkolwiek warunków płatności przewidzianych w w/w piśmie spowoduje naliczenie odsetek ustawowych od pozostałej do zapłaty należności głównej oraz będzie skutkowało obowiązkiem natychmiastowej spłaty całości zadłużenia, pomniejszone o sumę dotychczas zapłaconych rat. T. Ł. wyraził zgodę na spłatę zadłużenia w sposób zaproponowany przez (...) Spółkę Akcyjną (...)w W.. Pomimo, iż w późniejszym okresie powódka chciała zmienić zasady spłaty w/w zobowiązania, T. Ł. konsekwentnie wnosił o to, by spłata jego długu wobec powódki była realizowana zgodnie z zasadami ustalonymi w piśmie z dnia 20.12.2010r., tj. przede wszystkim, by wysokość rat wynosiła 150 zł (k.38-42).

W tym miejscu należy wskazać, iż jak słusznie podnosiła powódka, od samego początku pozwany nie spłacał swego długu wobec powódki zgodnie z ustaleniami wynikającymi z zawartej między stronami swoistej ugody z dnia 20.12.2010r. Pomimo, iż z jej treści jasno wynikało, iż jest on zobowiązany do zapłaty pierwszej raty w kwocie 170,00 zł do dnia 25-go stycznia 2011 roku, to pierwsza wpłata z jego strony wpłynęła na konto powódki dopiero w dniu 20 października 2011 roku w wysokości 350,00 zł. Kolejne wpłaty też były dokonywane przez T. Ł. w różnych wysokościach – po 350 zł, 320 zł, 250 zł lub 150 zł. Pozwany nie dokonywał też owych wpłat zgodnie z ustalonymi terminami płatności określonymi w zawartym porozumieniu. Fakt nieregularnego wpłacania wymaganych rat, a także uiszczania ich w dowolnych wysokościach potwierdza przede wszystkim zestawienie wpłat dokonywanych przez pozwanego. Także sam pozwany, który w piśmie z dnia 28 października 2013 roku wnosił o podtrzymanie wyznaczonych rat w dotychczasowej wysokości, tłumaczył się z faktu nieterminowego spłacania rat powołując się trudną sytuacją finansową, w jakiej znajdowała się jego rodzina i on sam (k.37 i 38).

Z uwagi więc na okoliczność, iż od samego początku T. Ł. będący dłużnikiem powodowego towarzystwa ubezpieczeniowego nie realizował swojego zobowiązania wobec wierzyciela zgodnie z zasadami ustalonym w ugodzie zawartej pomiędzy stronami z dnia 20.12.2010r., to skutkowało to naliczaniem odsetek ustawowych od pozostałej do zapłaty należności głównej. Zważywszy zaś na okoliczność, iż pozwany opóźnił się z płatnością już pierwszej raty,

którą miał zapłacić do dnia 25-go stycznia 2011 roku, a uiszczył pierwszą kwotę tytułem spłaty zadłużenia dopiero w dniu 20 października 2011 roku, to tym samym powódka miała prawo zacząć naliczać odsetki ustawowe od całego dochodzonego roszczenia, czyli od kwoty 4 820,00 zł. od dnia 3 września 2010 roku, czyli od dnia następnego po dniu, w którym powódka przelała pieniądze z tytułu odszkodowania na rzecz poszkodowanego właściciela samochodu marki F. (...) nr rej. (...). Takie konsekwencje naruszenia zasad zawartej między stronami umowy, zaakceptowanej przez pozwanego, zostały przewidziane w piśmie z dnia 20.12.2010r. Przy czym, treść owego porozumienia co do spłaty rat regresowych, na pewno nie jest sprzeczna z przepisami prawa, ani zasadami współżycia społecznego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2). Z umowy zawartej między stronami wynika, iż powódka będzie uprawniona do naliczania odsetek ustawowych i takie też odsetki były przez nią naliczane od pozostałych do zapłaty części zadłużenia, pomniejszonego o już uiszczone raty.

Tym samym, należy uznać, iż zarzut pozwanego, który uznał roszczenie co do kwoty 150 zł – stanowiącej ostatnią nie zapłaconą przez niego ratę, iż niezasadnie została naliczona tytułem zaległych odsetek kwota dochodzona pozwem w wysokości 1703,31 zł jest nietrafny, albowiem zgodnie z treścią umowy łączącej strony powódka miała prawo do ich naliczenia z uwagi na fakt opóźnienia T. Ł. w spłacie poszczególnych rat ustalonych w/w umową. Odsetki ustawowe od pozostałych do spłaty części zadłużenia, pomniejszonych o wpłacone raty wynoszą właśnie 1703,31 zł.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy art. 481 § 1 k.c. Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 30 złotych uiszczona przez powoda tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego, gdyż w ramach niniejszego postępowania strona powoda była reprezentowana przez radcę prawnego w wysokości 120 zł zgodnie z treścią § 2 ust. 1) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.).